

Bài 7 XIN CHO CON BIẾT SỐNG SỰ THẬT

Truyện cổ Grimm của nước Đức, được UNESCO chính thức công nhận là di sản văn hóa thế giới, từng được dịch ra hơn 160 thứ tiếng. Đây là nguồn cảm hứng bất tận cho các nghệ sĩ trong nhiều lĩnh vực như hội họa, âm nhạc, điện ảnh. Trong kho truyện ấy, có câu chuyện nổi tiếng về **Cô Bé Lọ Lem** — theo Judith C. Greenfield, truyện này có tới **900 phiên bản** trên khắp thế giới, và trong cổ tích Việt Nam, ta gọi là **Tấm Cám** (Faces, Vol. VIII, No. IV, Dec. 1991, tr. 22–25, “900 Cinderella”).

Cô bé sống trong cảnh bị mẹ kế và hai chị ghẻ đối xử tàn nhẫn. Họ bắt cô làm việc nặng nhọc, mặc áo rách, sống trong tro bụi, và gọi cô là “Lọ Lem” để hạ nhục. Nhưng cô không than trách, không giả tạo, không trả thù. Cô *sống thật với chính mình: hiền lành, khiêm nhường, và trung tín.*

Khi hoàng tử tổ chức dạ hội, cô không có áo đẹp, không có xe ngựa, không có địa vị. Nhưng *nhờ lòng chân thật và sự giúp đỡ từ thiên thần* (trong bản gốc Grimm), cô được ban cho áo đẹp và giày thủy tinh. Dù bị chị ghẻ tìm cách giả mạo, cuối cùng **chính sự thật đã chiến thắng**: chiếc giày vừa vặn, và cô được nhận ra.

Câu chuyện ấy không chỉ là cổ tích, mà là một biểu tượng: **Sự thật có thể bị che giấu, nhưng không thể bị dập tắt.** Sống sự thật là sống khiêm nhường, không giả tạo, không tô vẽ. Là sống đúng với chính mình, dù bị hiểu lầm, bị chèn ép, bị coi thường.

Ta cũng thấy điều ấy vang vọng trong các truyện khác:

- Cô bé quàng khăn đỏ bị lừa vì không tỉnh táo.
- Người chăn cừu mất đàn vì nói dối.
- Cô bé vào nhà gấu vì tò mò, rồi phải bỏ chạy.

Những câu chuyện ấy đều nhắc ta: **Sự thật là ánh sáng, là giới hạn, là sự sống.**

Trong một thế giới đầy những tiếng nói trái ngược, nơi sự thật nhiều khi bị bóp méo bởi quyền lực, sợ hãi hay thói quen giả hình, lời cầu nguyện “Xin cho con biết sống sự thật” vang lên như một tiếng vọng từ trái tim người môn đệ.

Sự thật không chỉ là điều ta nói, mà là cách ta sống. Không chỉ là điều đúng, mà là điều thật — *thật với chính mình, thật với tha nhân, và thật với Thiên Chúa.*

Chúa Giêsu không đến để bãi bỏ lề luật, nhưng để kiện toàn. Ngài không chỉ dạy ta giữ luật, mà *dạy ta sống luật bằng trái tim.* Và sống sự thật chính *là bước theo Ngài.*

Và lời cầu nguyện hôm nay là:

“Xin cho con biết sống sự thật” – không phải để được nhận ra bởi hoàng tử, mà để được nhận ra bởi Thiên Chúa. Không phải để được mặc áo đẹp, mà để được mặc lấy ánh sáng. Không phải để bước vào cung điện, mà *để bước vào Nước Trời*.

“Xin cho con biết sống sự thật” – là lời cầu xin được sống như Lọ Lem: không trả thù, không giả hình, không chạy theo hào nhoáng, nhưng *giữ lòng trong sáng*, sống thật với chính mình, và *tin rằng Chúa sẽ nhận ra con*.

Con xin nói sự thật – không phải vì con hoàn hảo, nhưng vì con tin rằng sự thật là nơi Chúa ngự. Và *trong từng chọn lựa nhỏ bé, từng ánh mắt, từng lời nói*. Xin cho con biết sống sự thật – để con nên giống Chúa, Đấng là Sự Thật. => [:: Cong Giao Việt Nam ::](#).

I- SỰ THẬT TRONG CHỌN LỰA Xin cho con biết chọn sự sống

Sống sự thật bắt đầu từ chọn lựa. Không phải là chọn điều dễ, mà là chọn điều đúng. Giữa những cám dỗ, những lời mời gọi hấp dẫn, Chúa đặt trước mặt ta con đường sự sống và sự chết, như trong **Bài Đọc I**, tác giả sách Huấn Ca dạy: *“Chúa đặt trước mặt con người lửa và nước, nếu muốn gì thì giờ tay mà lấy”*.

Tác giả dạy chúng ta hãy khôn ngoan chọn lựa những gì ích lợi thiêng liêng và bền vững, đem lại hạnh phúc cho bản thân và cho tha nhân.

Khôn Ngoan Thiên Chúa đối nghịch với khôn ngoan của con cái thế gian như ánh sáng nghịch với bóng tối. Khôn ngoan đích thực của Thiên Chúa thể hiện qua Tri Thức quán thông và Khiêm Nhu đầy lòng thương xót vô biên của Người, thách đố với cái gian ngoan, giả dối mà thế gian ngu dại, kiêu căng tưởng là mình khôn ngoan.

Khôn ngoan của thế gian là con cái của dối trá. Thứ khôn ngoan này như “ếch ngồi đáy giếng coi trời bằng vung”, vẫy vùng trong tăm tối vì đã khước từ ánh sáng của Thần Khí Chân Lý. Nó là sản phẩm của Thần Dữ không nhận biết mình, không nhận biết quyền năng của Thiên Chúa nên hành động ngạo mạn trong bóng tối đoạ đày.

Chính **Đức Khôn Ngoan, hoa-tiêu của các nhân-đức tru** hướng dẫn ta trong mọi tình huống xử thế. Tìm kiếm khôn ngoan là tìm kiếm Người. Yêu mến khôn ngoan là yêu mến Người.

Bởi như Sách Khôn Ngoan đã dạy:

“Những gì là của thế-gian,
Hình dung chẳng nổi, thập phần khó thay!
Những gì nằm ở tâm tay,
Nhọc công khám phá chẳng hay được gì.
Trên trời có những điều chi,
Có ai dò thấu được gì nữa chẳng?
“Từ trời cao ngất tầng tầng,
Ý Người đã định, uổng công truy tầm,
Nếu Người chẳng ban Khí Thần,
Nếu không được Đức Khôn Ngoan đỡ đần.

(Kn, 9:16-17)

Sách Huấn Ca viết: "*Người không truyền dạy cho một ai làm điều gian ác*"

[15] Lời Người răn dạy ban cho,

Nếu như con muốn, hãy lo tuân-hành!

Giữ lòng bền vững trung thành,

Làm những điều lành, đẹp ý Chúa hơn.

[16] Người ban lửa, nước cho con,

Hãy chìa tay lấy, nếu còn muốn ham!

[17] Tử, sinh đôi ngả hợp tan,

Trước mặt người phàm, ai thích, Chúa ban.

[18] Khôn Ngoan của Chúa toàn năng

Uy quyền, mạnh mẽ, quán thông mọi điều.

[19] Những ai biết kính sợ Người,

Người hằng để mắt thương yêu dòm chừng.

[20] Người không truyền dạy bất trung

Cũng không cho phép khoan dung lỗi lầm.

(Hc 15,15-20)

=> <http://www.congiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=14076>

II- SỰ THẬT TRONG NỘI TÂM — Xin cho con biết giữ lòng trong sáng

"Ai nhìn người phụ nữ mà thèm muốn, thì trong lòng đã ngoại tình với người ấy rồi."

Sống sự thật là để ánh sáng soi vào những góc khuất trong lòng, để ta được chữa lành, được tự do, được sống. **Chúa Giêsu không chỉ mời gọi ta giữ luật, mà sống luật bằng trái tim.** Sự thật không chỉ là điều ta làm, mà là điều ta nghĩ, điều ta cảm, điều ta nuôi dưỡng trong lòng. Ánh mắt trong sáng là khởi đầu của trái tim tinh tuyền. Sống sự thật là dám thanh luyện ánh nhìn, dám giữ lòng khỏi những ham muốn lệch lạc, như lời Thánh Vịnh: "*Xin mở mắt con để con thấy điều kỳ diệu trong luật Chúa.*" (TV 119, 9) "*Ai nhìn người phụ nữ mà thèm muốn, thì trong lòng đã ngoại tình với người ấy rồi.*"

Trong một thế giới đầy những lời hứa hão, những cam kết bị phá vỡ, và những câu nói hai mặt, **Chúa Giêsu mời gọi ta trở về với sự đơn sơ của sự thật:** Không cần thề thốt, không cần tô vẽ, không cần chứng minh — nếu ta sống ngay thẳng. Sự ngay thẳng không nằm ở lời nói, mà ở đời sống. Người sống thật thì lời nói của họ đã đủ tin. Người sống giả thì dù thề thốt, người ta vẫn nghi ngờ.

Lọ Lem không thề thốt rằng mình là người xứng đáng. Cô chỉ sống sự thật — và chính sự thật ấy khiến hoàng tử nhận ra cô. Người sống ngay thẳng không cần giày thủy tinh để chứng minh, vì ánh sáng trong mắt họ đã đủ để người khác tin.

Tại sao lại phải thề? Sự thật mình có gian dối bất chính hay không? Nếu không thì cứ ngay thẳng mà sống, đứng ta, ta cứ đi, như sách Khôn Ngoan đã dạy, mọi sự đã có Chúa biết, mình cần Chúa hay cần người phàm chứng giám? Bởi vậy Chúa phán: "**Đừng thề chi cả; đừng lấy trời mà thề**". Sự thật làm sao thì cứ nói thật, việc gì mà thề, tệ hơn nữa, lại còn chối tội, dám thề không có lỗi. Cho nên Chúa dạy: "**Chớ thề gian, nhưng**

hãy giữ trọn lời mình thề với Chúa". Vì thế Chúa dạy: "Có thì nói có, không thì nói không, thêm điều đặt chuyện là bởi ma quỷ mà ra".

Những điều ấy Thánh Matthêu trình thuật trong **Tin Mừng** hôm nay:

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Các con đừng tưởng Ta đến để hủy bỏ lề luật hay các tiên tri: **Ta không đến để hủy bỏ, nhưng để kiện toàn.** Vì Ta bảo thật các con: Cho dù trời đất có qua đi, thì một chấm một phẩy trong bộ luật cũng không bỏ sót, cho đến khi mọi sự hoàn thành. Bởi vậy, ai hủy bỏ một trong những điều luật nhỏ mọn nhất, và dạy người khác làm như vậy, sẽ kể là người nhỏ nhất trong Nước Trời. Trái lại, ai giữ và dạy người ta giữ những điều đó, sẽ được kể là người cao cả trong Nước Trời.

Nếu các con không công chính hơn các luật sĩ và biệt phái, thì các con chẳng được vào Nước Trời đâu.

Các con đã nghe dạy người xưa rằng: Không được giết người. Ai giết người, sẽ bị luận phạt nơi tòa án. Còn Ta, Ta bảo các con: Bất cứ ai phần nộ với anh em mình, thì sẽ bị tòa án luận phạt. Ai bảo anh em là ngốc, thì bị phạt trước công nghị. Ai rửa anh em là "khùng", thì sẽ bị vạ lửa địa ngục.

Nếu người đang dâng của lễ nơi bàn thờ mà sức nhớ người anh em đang có điều bất bình với người, thì người **hãy để của lễ lại trước bàn thờ, đi làm hòa với người anh em người trước đã**, rồi hãy trở lại dâng của lễ. Hãy liệu làm hòa với kẻ thù ngay lúc còn đi dọc đường với nó, kẻo kẻ thù sẽ đưa người ra trước mặt quan tòa, quan tòa lại trao người cho tên lính canh và người sẽ bị tổng ngục. Ta bảo thật cho người biết: "Người sẽ không thoát khỏi nơi ấy cho đến khi trả hết đồng bạc cuối cùng!"

Các con đã nghe nói với người xưa rằng: "**Chớ ngoại tình**". Còn Ta, Ta bảo các con: "Hễ ai nhìn xem phụ nữ mà ước ao phạm tội với họ, thì đã ngoại tình với họ trong lòng rồi. Nếu con mắt phải của con nên dịp tội cho con, thì hãy móc nó mà ném xa con; vì thà mất một chi thể còn lợi hơn là toàn thân bị ném vào hỏa ngục. Và nếu tay phải con nên dịp tội cho con, thì hãy chặt mà ném nó xa con; vì thà mất một chi thể còn hơn là toàn thân bị ném vào hỏa ngục".

Cũng có lời dạy rằng: "Ai ly dị vợ mình, trừ trường hợp tà dâm, thì làm cố cho vợ ngoại tình; và ai cưới người vợ đã ly dị, cũng phạm tội ngoại tình".

Các con cũng đã nghe có lời bảo người xưa rằng: "Chớ thề gian, nhưng hãy giữ trọn lời mình thề với Chúa". Còn Ta, Ta bảo các con: "**Đừng thề chi cả**; đừng lấy trời mà thề, vì trời là ngai Thiên Chúa; đừng lấy đất mà thề, vì đất là bệ chân Người; đừng lấy Giêrusalem

mà thề, vì là thành của Vua cao cả. Cũng đừng chỉ đầu người mà thề, vì người không thể làm cho một sợi tóc ra trắng hay đen được. Nhưng lời nói của các con phải là: **Có thì nói có, không thì nói không, thêm điều đặt chuyện là bởi ma quỷ mà ra**".
(Mt 5, 17-37)

III- SỰ THẬT TRONG LỜI NÓI – Xin cho con biết nói điều chân thành

Tiếp theo lời Phúc Âm "*Có thì nói có, không thì nói không. Thêm thắt điều gì là do ác quỷ.*" Thánh Phaolô nhắc nhở hãy sống chân thành.

Sự thật không đến từ sự khôn ngoan thế gian, mà từ Thánh Thần. **Sống sự thật là để Thánh Thần hướng dẫn lời nói, để lời mình trở thành ánh sáng cho người khác.**

Giữa thế giới của những lời quanh co, giả tạo, và những "nửa sự thật", Chúa mời gọi ta sống chân thật. Không phải là sự thật để kết án, nhưng là sự thật để xây dựng. Sống sự thật **là dám nói lời chân thành**, dù đôi khi phải trả giá. Là dám sống minh bạch, không tô vẽ, không giả hình. Vì chính "*Thiên Chúa đã mặc khải điều đó cho chúng tôi, do Thánh Thần của Người.*"

Thư gửi tín hữu Corintô trong **Bài Đọc II**, Ngài viết: "*Thiên Chúa đã tiên định từ trước muôn thuở, để làm nên sự hiển vinh của chúng ta*".

Anh em thân mến, chúng tôi có bàn giải sự khôn ngoan với những người toàn thiện, mà đó không phải là sự khôn ngoan của thế gian, cũng không phải của những bậc vua chúa thế trần, hạng người đã bị dồn vào chỗ hư vong. Nhưng chúng tôi thuyết **sự khôn ngoan đây nhiệm mầu của Thiên Chúa, vẫn được giấu kín, mà Thiên Chúa đã tiên định từ trước muôn thuở, để làm nên sự hiển vinh của chúng tôi**

Sự khôn ngoan đó, không một ai trong các vua chúa thế trần đã biết tới: vì giả thử nhận biết, hẳn họ đã không đóng đinh Chúa sự hiển vinh.

Nhưng chúng tôi rao giảng như lời đã chép: "Sự mắt chưa từng thấy và tai chưa từng nghe, và lòng người cũng chưa từng mơ ước tới, đó là tất cả những điều Thiên Chúa đã làm ra cho những ai yêu mến Người". **Bởi chưng Thiên Chúa đã mặc khải điều đó cho chúng tôi, do Thánh Thần của Người.** (1Cr 2,10)

Sống sự thật là sống trong ánh sáng. Sống sự thật không phải là sống khôn khéo theo kiểu người đời, mà là sống theo ánh sáng của Thiên Chúa, là sống theo sự thật của Tin Mừng, là để Thánh Thần hướng dẫn, để sự thật trong ta không bị bóp méo bởi sợ hãi hay giả tạo. là biết *lùi lại để lắng nghe*, biết *nhìn người khác bằng lòng thương xót*, biết *chọn sự sống thay vì thành công*, biết *im lặng khi cần thiết*, và biết **nói sự thật với lòng khiêm nhường**.

Đó là biết **chọn sự thật thay vì giả dối, chọn ánh sáng thay vì bóng tối, chọn trung tín thay vì khôn khéo.**

Trong truyện Lọ Lem, cô không tranh giành, không mưu mẹo, không giả vờ. Cô sống sự thật và chính sự thật ấy, được nâng đỡ bởi lòng tin và sự trợ giúp từ thiên thần, đã đưa cô đến ánh sáng. Đó là một hình ảnh đẹp của **khôn ngoan đích thực**: không ồn ào, không phô trương, nhưng bền bỉ, khiêm tốn và sáng ngời.

IV- LỜI NGUYỆN

Lạy Chúa Giêsu,

Xin hiệp cùng cộng đoàn **Đáp Ca Thánh-Vịnh**, chúng con dâng lên Chúa lời ca ngợi lễ luật của Chúa:

[1] Phúc thay ai sống trọn lành,
Biết noi theo luật công minh Chúa Trời!

[2] Ai tuân hành thánh ý Người,
Hết lòng tìm kiếm Chúa Trời, phúc thay!

[4] Vâng lạy Chúa, Ngài đã ra huấn dụ:
Truyền chúng con tuân giữ vẹn toàn.

[5] Ước mong sao con luôn vững bước,
Con luôn theo thánh chỉ bắt buộc của Ngài.

[17] Con xin Ngài hãy gia ân,
Cho tôi tớ Chúa kêu van cùng Ngài,
Để con được sống trên đời,
Con xin tuân giữ lời Ngài truyền ban.

[18] Xin mở mắt cho con được hiểu
Luật pháp Ngài kỳ diệu vô vàn!
Con theo mệnh lệnh thánh chỉ của Ngài.

[33] Lạy Chúa, xin dạy con đường ngay thánh chỉ,
Con nguyện đi theo liên lý đến cùng.

[34] Xin cho con được am tường hiểu rõ,
Để con vâng theo luật Ngài, và tuân giữ hết lòng.
(Tv 118,1-2.4-5.17-18.33-34)

=> <http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

Lạy Chúa Giêsu,

Xin cho chúng con biết sống sự thật trong chọn lựa trong ánh mắt, trong lời nói, để chúng con trở nên chứng nhân của tình yêu và ánh sáng, để mỗi quyết định của chúng con dẫn đến sự sống.

Biết sống sự thật trong ánh mắt, giữ lòng trong sáng thay vì buông theo dục vọng, để cái nhìn của chúng con phản chiếu lòng kính trọng và ánh sáng của Chúa,

Biết sống sự thật trong lời nói để lời chúng con không cần thề thốt, mà vẫn đáng tin vì được nói bằng trái tim chân thành, thay vì quanh co giả hình.

Chúng con xin không chỉ nói về sự thật, mà sống sự thật, để đời sống chúng con trở nên minh bạch, trung tín, và đáng tin trước mặt Chúa.

Xin cho lẽ luật của Chúa không là gánh nặng, nhưng là ánh sáng soi đường.

Chúng con xin dâng tiếng hát "Kìa Chúa đến" như lời đáp lại và cam kết sống sự thật trong ánh sáng của Chúa:

*Hãy vui lên! Tung hô Chúa sắp tới!
San cho bằng mọi thung lũng núi đồi
Sửa cho ngay quanh co mọi nẻo lối
Đồng cỏ hoang hoan hỷ nở hoa tươi
Hãy Si-On! Kìa Chúa đã tới rồi
Hãy mở lòng! Ngài đem ơn cứu rỗi
Hãy đứng lên! Reo mừng vui ca múa
Đừng sợ nữa, tay người hết bại xuôi! (*)*

Con từ nay thành tâm cải hối
Hết điêu ngoa, vun xới hồn con
Không tham lam chẳng còn gian dối
Quyết chôn vùi tội lỗi thật sâu
Con chẳng còn âu sầu áy náy
Xin thực thi bác ái yêu thương

Xin làm cây trồng bên dòng suối
Mãi xanh tươi mùa trái trở sinh
Không theo quân giả hình gian trá
Chẳng như vỏ trấu gió thổi bay (**)
Chăm bón vườn nho Ngài đã cấy
Cho càng xanh trĩu trái sum suê
Con hằng mong Ngài mau ngự đến,

Kéo con ra khỏi chốn hiểm tai.
Con hân hoan được Ngài cứu rỗi,
Sống phục hồi đổi mới từ nay.
Ôm ấp tình yêu Ngài muôn thuở,
Con nguyện không xa Chúa bao giờ

(*) *Isaia 35:1; 40: 3-4; Xôphônia 3:14-18; (**) TV 1:3-4*

=> <https://youtu.be/rmXrmBtczDs>

Ben. Đỗ Quang Vinh